

479 සඳා කාල මේ පොරෝත්දුවේ

සඳා කාල මේ පොරෝත්දුවේ
බය තැ තැ කචචන්නේ
පෙට මගේ දැන් නැහැ එන්නේ
එඩිතර හිතකුය සමිඳේ

සිටියෙම් වසරක් ගනනේ බලා
පිවිසෙන තුරු මගේ මතාලයා
අදිය අදිය සූහ සරණ දින්නේ
මගුලට එත් මග තැදැයෝ

දෙන්නට සමිදුනි සූදානම්
මගේ අන මගේ හිත දෙක මැ පුරා
තැ තැ මල අන් තැරු යන්නේ
තනි තැරු කිසිදා අතර මගේ

කැපවෙම් කැපවෙම් දැන් සමිඳේ
බාර ගන්තැ පිවිනේ මගේ
අද සිටැ සදහාට මල බාරේ
ගෙවම් ගෙවම් පිවිනේ මගේ

ආවන් බාධා නොයෙක් අන්
මගේ සිත තැ පසුබට වන්නේ
ලෝකෙට කරනට සූහ සෙව්
නොවේ ද මල සැරිසරා ගියේ

මලු පසු පසැ එන්නට කි වේ
යන මග තැත මට වරදින්නේ
මල වෙතැ යොමු කැරු දෙනෙන් මගේ
පිටත් වෙම් දසු ලෙසැ මලගේ